

RESSÒ DE LA PARAULA

Política en nom de Déu? (iV)

Com que es pretén que Déu estigui absent de l'espai públic i de la realitat concreta i quotidiana de les persones, o que la idea de Déu quedi indefinida, sense nom, perquè no es vegi exclosa cap religió («tradicció» es diu ara), «en nom de Déu» es pot fer qualsevol cosa. Comprovem que, malauradament, en nom de Déu fins i tot es pot practicar el terrorisme.

És legítim fer política en nom de Déu?

La política en democràcia, com exercici del poder social i de govern, s'ha de fer en nom de la persona humana. Una altra cosa és que el valor de la persona humana, els seus drets i deures, la seva dignitat i el seu sentit, no li atorgui la política, sinó el seu origen i la seva destinació. Aquests són previs a la política, no depenen d'un règim o d'una acció política, sinó del seu propi ser i la seva naturalesa.

Ara bé, sí que es pot i s'ha de fer política en nom de Déu. Un cristià ho ha de fer tot en nom de Déu: el treball professional, les tasques quotidianes a la llar, la convivència ciutadana, l'esport, la diversió, el descans, l'estudi, la creació cultural o artística... Creure en el Déu de Jesucrist

determina tota una forma de viure. Una forma de viure que, si d'una banda delimita el camp d'actuació (no et permet fer segons quines coses), d'altra banda accentua, estimula, capacita, per realitzar accions que fan créixer la persona humana (eleva a virtut tot allò que és veritablement humà).

El problema esdevé quan algú pretén que la decisió i l'acció pròpia sigui justament la que Déu vol. És com sacralitzar una opció i una conducta que són fruit immediat de la llibertat humana. Som llavors davant d'un dels rostres de l'anomenat «fonamentalisme».

Quan aquesta manera de procedir s'aplica a la política, les conseqüències són terribles. Perquè el fonamentalisme polític no només afecta una persona o grup reduït, sinó que s'imposa a tota la societat: l'opció política concreta adquireix tot el pes, tota la càrrega obligatòria, que solament és pròpia de la voluntat divina. El polític fonamentalista no ho dirà així, perquè perdria vots, si barregés el seu discurs públic amb alguna referència a Déu. Però de fet no admet crítica, la seva opció política apareix com a absoluta i inamovible. En part això s'entén perquè el seu assessor d'i-

matge i comunicació li ha dit que el líder polític, si vol tenir èxit, ha de mostrar convicció i seguretat sense fissures en si mateix i el seu projecte. Alguns voldrien que l'Església aportés aquest plus d'autoritat a la seva pròpia opció política recolzant-la en nom de l'Evangeli. Però en l'Evangeli (en nom del Déu de Jesucrist) moltes altres opcions polítiques són possibles.

De vegades hom lamenta el sofriment del polític sincerament cristià. No podrà oblidar que la política és essencialment servei al poble i que una companya inseparable del servei és la humilitat. Però, ¿és possible la humilitat en l'àmbit de la política, tal com funciona avui?

No deixa de ser rellevant que l'única garantia que faci possible el diàleg entre opcions polítiques sigui admetre que existeix una realitat transcendent, més enllà de les opcions concretes. En nom de Déu es poden cometre molts abusos de caràcter fonamentalista. Però del que sí que estem segurs és que actuar correctament en nom del Déu de Jesucrist permet portar endavant una política veritablement al servei de la persona humana.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una opció per viure ara (i III)

La religió continua essent una dada cultural important, però ja no és a partir d'ella que es construeix la vida social. És un bell repte ser cristià en aquesta situació. Pot i ha de procedir d'una convicció personal que ja no és la convicció de la societat mateixa. Un no neix cristià, n'esdevé. No s'esdevé deixeble acollint una simple doctrina. Pel camí, de mica en mica, es descobreix el que això significa.

La referència al passat no amputa el treball creatiu, ni el nervi de la imaginació. N'és, més aviat, la seva condició de possibilitat. Aquests elements

rebut, degudament llegits a la llum dels signes dels temps, permeten elaborar noves síntesis i noves propostes de sentit. El desenvolupament científic i tècnic de la humanitat ha estat exponencial, però no ha anat acompanyat d'un desenvolupament espiritual paral·lel.

Estem prenent consciència d'aquest desequilibri i dels mals que se'n deriven pertot. En aquesta presa de consciència, el cristianisme hi té un paper a fer. La seva proposta de justícia universal, de pacificació del món, d'estima per la creació, d'una economia al servei del persona i d'una polí-

tica al servei dels més petits i vulnerables té plena vigència. És absolutament necessària.

El cristianisme no és una religió del passat, perquè mai no ha estat plenament viscuda en el passat. En cada època i en cada context, identifiquem figures lluminoses, testimonis vius que han viscut conforme el Crist interior, que han edificat obres plenes de bellesa, de bondat i d'unitat al seu voltant inspirades en aquesta Força interior, però mai no hi ha hagut una civilització cristiana.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

¿Política en nombre de Dios? (y V)

Como se pretende que Dios esté ausente del espacio público y de la realidad concreta y cotidiana de las personas, o que la idea de Dios quede indefinida, sin nombre, para que no se vea excluida ninguna religión («tradición» se dice ahora), «en nombre de Dios» se puede hacer cualquier cosa. Comprobamos que, desgraciadamente, en nombre de Dios incluso se puede practicar el terrorismo.

¿Es legítimo hacer política en nombre de Dios?

La política en democracia, como ejercicio del poder social y de gobierno, se ha de hacer en nombre de la persona humana. Otra cosa es que el valor de la persona humana, sus derechos y deberes, su dignidad y su sentido, no se lo otorgue la política, sino su origen y su destino. Éstos son previos a la política, no dependen de un régimen o de una acción política, sino de su propio ser y su naturaleza.

Ahora bien, sí que se puede y se debe hacer política en nombre de Dios. Un cristiano debe hacer todo en nombre de Dios: el trabajo profesional, las tareas cotidianas en el hogar, la convivencia ciudadana, el deporte, la diversión, el descanso, el estudio, la creación cultural o artística... Creer en el Dios de Jesucristo determina toda una forma de vivir. Una forma de vivir que, si bien por un lado delimita el campo de actuación (no te permite hacer según qué cosas), por otro lado acentúa, estimula, capacita, para realizar acciones que hacen crecer la persona humana (eleva a virtud todo aquello que es verdaderamente humano).

El problema sobreviene cuando alguien pretende que la decisión y la acción propia, sea justamente la que Dios quiere. Es como sacralizar una opción y una conducta que son fruto inmediato de la libertad humana. Estamos entonces ante uno de los rostros del llamado «fundamentalismo».

Quando esta manera de proceder se aplica a la política, las consecuencias son terribles. Porque el fundamentalismo político no sólo afecta a una persona o grupo reducido, sino que se impone a toda la sociedad: la opción política concreta adquiere todo el peso, toda la carga obligatoria, que sólo es propia de la voluntad divina. El político fundamentalista no lo dirá así, porque perdería votos, si mezclara su discurso público con alguna referencia a Dios. Pero de hecho no admite crítica, su opción política aparece como absoluta e inamovible. En parte esto se entiende porque su asesor de imagen y comunicación le ha dicho que el líder político, si quiere tener éxito, ha de mostrar convicción y seguridad sin fisuras en sí mismo y su proyecto. Algunos quisieran que la Iglesia aportara ese plus de autoridad a su propia opción política apoyándola en nombre del Evangelio. Pero en el Evangelio (en nombre del Dios de Jesucristo) otras muchas opciones políticas son posibles.

Uno a veces lamenta el sufrimiento del político sinceramente cristiano. No podrá olvidar que la política es esencialmente servicio al pueblo y que una compañera inseparable del servicio es la humildad. Pero, ¿es posible la humildad en el ámbito de la política, tal como funciona hoy?

No deja de ser llamativo que la única garantía de que haga posible el diálogo entre opciones políticas sea admitir que existe una realidad trascendente, más allá de las opciones concretas. En nombre de Dios se pueden cometer muchos abusos de carácter fundamentalista. Pero de lo que sí estamos seguros es de que actuar correctamente en nombre del Dios de Jesucristo permite llevar adelante una política verdaderamente al servicio de la persona humana.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Aplec a la parròquia de la Santa Creu d'Olorda

Aquesta celebració que va tenir lloc dissabte 16 de setembre és la continuació de la festa que des del 2010 es va recuperar en el dissabte més proper a la celebració litúrgica de l'Exaltació de la Santa Creu

(14 de setembre), i que es va promoure des de les parròquies de Molins de Rei i amb la col·laboració de la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià. Enguany, però, la celebració ha estat més lluïda ja que, coincidint amb la cessió de l'a-

tenció pastoral que l'arquebisbat de Barcelona ha fet de la parròquia de la Santa Creu d'Olorda a Molins de Rei, i al fet que l'administrador parroquial és el mateix rector de les parròquies de la vila, s'ha creat una comissió organitzadora que ha preparat la celebració, amb actes des de les 9 fins a les 18 h. A més de l'acte central, la missa a les 11 h, presidida per l'anterior rector de Molins, Mn. Xavier Aymerich, i concelebrada per l'actual rector, Mn. Vicenç Guinot, i altres preveres, va haver-hi caminada i pujada en bicicleta, coral, gegants, esbart, percussió, i sardanes amb la cobla «Ciutat de les roses», amb la generosa participació de grups i entitats de Molins de Rei, Sant Feliu de Llobregat i Sarrià.

► **El bisbe Agustí al Monestir de Sant Benet.** Amb motiu del segon aniversari de la germana Maria del Mar Albajar com a abadesa de la comunitat de les benetes de Montserrat, el bisbe Agustí va presidir l'eucaristia del 19 de setembre, a les 12.30 h, amb la comunitat religiosa i va compartir amb elles el dinar.

► **IV Pozo de Sicar: La fuerza del Perdón.** Recés per a adults, del 6 al 8 d'octubre, a la Casa d'Exercicis dels Jesuïtes de Sarrià (c/ Carasco i Formiguera 30, Barcelo-

na). Predicat per Mn. Francisco García Baca. Un cap de setmana de recerca, silenci i reflexió, obert a la trobada personal amb Jesús, mitjançant l'adoració, la música i la comunió. Informació i inscripcions: eventosyevangelización@gmail.com, t. 639 052 522.

► **20è aniversari de Schoenstatt a Catalunya.** El Moviment apostòlic d'origen alemany celebra 20 anys de presència a Catalunya a través del Santuari de Valldoreix. Els actes previstos tindran lloc els dies 13 i 14 d'octubre. Divendres 13, de les 20.30 a les 21.30 h, hi haurà una vigília de pregària per acollir els qui vindran d'altres llocs i com a preparació dels actes de l'endemà. Dissabte 14, a les 10.30 h, hi haurà un moment

d'adoració al Santíssim i a les 12.30 h l'eucaristia, presidida pel bisbe auxiliar de Terrassa Mons. Salvador Cristau, durant la qual es farà la coronació de la Verge de Schoenstatt com a Reina de la Joventut. La celebració acabarà amb el dinar i festa per a tots els assistents als exteriors del santuari.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

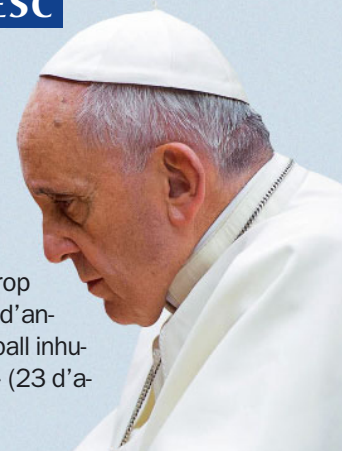

► **@Pontifex:** «Que res no us impedeixi fer créixer l'amistat amb el Pare celestial, ni ser testimonis de la seva infinita bondat i misericòrdia» (17 d'agost).

► **@Pontifex:** «Sempre ens cal redescobrir l'amor i la misericòrdia del Senyor per desenvolupar la familiaritat amb Déu» (20 d'agost).

► **@Pontifex:** «Que l'Esperit doni pau al món sencer; que guareixi les ferides de la guerra i del terrorisme» (21 d'agost).

► **@Pontifex:** «El Senyor és a prop de tots els qui són víctimes d'antigues i noves esclavituds: treball inhumà, tràfics il·lícits, explotació» (23 d'agost).

XI Trobada de catequistes d'infants, adolescents i joves

XI TROBADA DE CATEQUISTES

L'amor
que
creix

DATA: 8 d' octubre 2017 a les 17h
LLOC: La casa de l'Església

BISBAT de SANT FELIU de LLOBREGAT

El proper diumenge, 8 d'octubre, a les 17 h, tindrà lloc un any més la convocatòria dels catequistes i els animadors de la pastoral juvenil en l'inici de curs.

La Delegació de Catequesi ha triat per a aquesta trobada el lema «L'amor que creix», en consonància amb la proposta del Pla Pastoral per aenguany, orientant l'acció pastoral en aquest curs vers la família. Mn. Ramon Bosch Vendrell, de Piera, explicarà la seva experiència amb les famílies com a rector.

Per als agents de pastoral amb adolescents i joves, la Delegació de Joventut, després d'uns anys on s'ha aprofundit l'acompanyament, la cultura vocacional i la dimensió psicològica i afectiva de la persona, presentarà uns materials per fer acompanyament i un itinerari catequètic per als adolescents i joves fins als 18 anys.

L'acte es clourà amb la celebració de l'Eucaristia al Col·legi del Bon Salvador, presidida pel bisbe Agustí.

Celebració-pregària amb el lema «Si cuides el planeta, combats la pobresa»

En els propers dies, entorn la data del 4 d'octubre, festivat de Sant Francesc d'Assís, Càritas Diocesana, en coordinació amb Mans Unides i Justícia i Pau, conviden a les comunitats parroquials i grups, a cada municipi, a realitzar una celebració-pregària amb el lema «Si cuides el planeta, combats la pobresa», i en el marc de la campanya «Enllaça't per la justícia». A aquesta convocatòria s'inspira com a eix motivador en el contingut de l'encíclica *Laudato Si'*, i s'ha pensat

realitzar-la entorn la festa del sant d'Assís, perquè segons el propi papa Francesc, «il poverello» és l'inspirador de l'encíclica.

L'activitat també s'emmarca en el tercer any del Pla Pastoral de la Diòcesi, sota el lema «Us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit» - «L'Església testimoni de l'Amor en el món». Les comunitats cristianes, per l'expressió gratuïta de l'Amor de Déu en la Creació, són cridades a donar fruit, a treballar conjuntament, per cuidar l'obra del Pare.

AGENDA

- Reunió d'inici de curs dels arxiprestos.** Els representants dels nou arxiprestats de la diòcesi es reuniran amb el bisbe Agustí el proper dijous 5 d'octubre, a les 11 h, a la Casa de l'Església.
- «Si cuides el planeta, combats la pobresa».** En el marc de la campanya «Enllaça't per la justícia», promoguda per Càritas Diocesana, Mans Unides i Justícia i Pau, dimecres 4 d'octubre, a les 8.30 h, a la Casa de l'Església hi haurà la celebració de l'eucaristia, amb el rès de Laudés, per als treballadors i voluntaris.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Za 8,1-8 / Sl 101 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda; *Lleida*: Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dimarts [Za 8,20-23 / Sl 86 / Lc 9,51-56]. Sant Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta; *Lleida*: Els sants àngels de la Guarda; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria Josepa Rosselló, fund.

4. □ Dimecres [Ne 2,1-8 / Sl 136 / Lc 9,57-62]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. ■ Dijous [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29,10-12 / 2C 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició; sant Froilà, bisbe de Lleó; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. ■ Divendres [Ba 1,15-22 / Sl 78 / Lc 10,13-16]. Sant Bru (Colò-

nia, 1035 - Squillace, 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fundador dels Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.

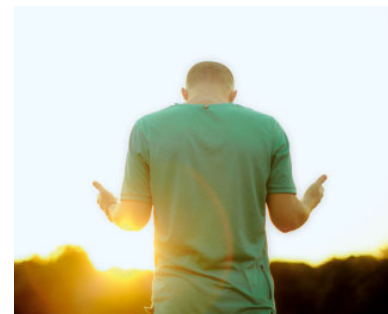
7. □ Dissabte [Ba 4,5-12.27-29 / Sl 68 / Lc 10,17-24]. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336); sant Sergi, màrtir.

8. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 5,1-7 / Sl 79 / Fl 4,6-9 / Mt 21,33-43]. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.

Diumenge XXVI de durant l'any

COMENTARI

Vivim de fet allò que de paraula diem?

Malgrat els insistents avisos de Déu pels profetes cridant a la conversió, el Poble de Déu no en va fer cas i es veié abocat al desastre purificador del desterrament.

Fins i tot llavors deien: *La manera d'obrar del Senyor no va ben encaminada.*

Llavors el Senyor planteja justament la qüestió: *No és la vostra manera d'obrar —i no la meva— la que va desencaminada?*

També molts avui, amb neguit d'insatisfacció, diuen sentir-se «abandonats de la mà de Déu».

Però, qui està abandonant qui?

Queda encara esperança? *Si el pecador deixa de fer el mal i obra amb justícia, salvarà la vida.*

Sabent-nos tots pecadors, *qui reconeix el mal que ha fet i es converteix, serà salvat de la mort.*

Als de Filipis Pau els ha exhortat: *Que el vostre comportament sigui digne de l'Evangeli de Crist (1,27).* Ara concreta: *Tingueu les mateixes actituds i el mateix amor els uns pels altres, amb Jesucrist com a model.*

Llavors incorpora un himne cristològic pre-paulí estructurat en 3 etapes:

1a. *Jesucrist era de categoria divina: la categoria vol fer visible la dignitat interior;*

2a. *no es guardà gelosament la seva igualtat de categoria amb Déu; prengué categoria d'esclau i s'abaixà fins a la mort de creu;*

3a. *per això Déu l'ha super-exalçat concedint-li el «nom» (missió) per damunt de tot altre nom perquè tot-hom reconegui, a glòria de Déu Pare, que Jesucrist és Senyor.*

L'Evangeli presenta el contrast de dos tipus de fill:

a) el de bones paraules (*Hi vaig de seguida*) que no fa el que diu (*però no hi anà*);

b) el de paraules dolentes (*No hi vull anar*) però que de fet obeeix (*se'n penedí i hi anà*).

Nosaltres —sobretot a Missa— diem paraules molt bones: ho vivim després?

Mn. José Luis Arín

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 18,25-28)

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar, i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

► Salm responsorial (24)

R. *Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, / instruiu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu; / i cada moment espero en vós. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / No us recordeu dels pecats que he comès de jove, / compadiu-vos de mi, / vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,1-11)

Germans, per tot el que trobeu en Crist de fortaleza d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanagloria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guii pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de captar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tot-hom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,28-32)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills va dir al primer: "Fill meu, vés a treballar a la vinya, avui." Ell respongué: "No hi vull anar." Però després se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: "Hi vaig de seguida, pare." Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?» Li responen: «El primer.» Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

► Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 18,25-28)

Esto dice el Señor: «Insistís: "No es justo el proceder del Señor". Escuchad, casa de Israel: ¿Es injusto mi proceder? ¿No es más bien vuestro proceder el que es injusto? Cuando el inocente se aparta de su inocencia, comete la maldad y muere, muere por la maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él salva su propia vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá.»

► Salmo responsorial (24)

R. *Recuerda, Señor, tu ternura.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador, / y todo el día te estoy esperando. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / no te acuerdes de los pecados / ni de las maldades de mi juventud; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,1-11)

Hermanos:

Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordados con un mismo amor y un mismo sentir. No obréis por rivalidad ni por ostentación, considerando por la humildad a los demás superiores a vosotros. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todos el interés de los demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús. El cual, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,28-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo:

«¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: "Hijo, ve hoy a trabajar en la viña". Él le contestó: "No quiero". Pero después se arrepintió y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: "Voy, señor". Pero no fue. ¿Quién de los dos cumplió la voluntad de su padre?». Contestaron: «El primero». Jesús les dijo: «En verdad os digo que los publicanos y las prostitutas van por delante de vosotros en el reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no os arrepentisteis ni le creísteis.»